

„TEE PALVE, HELAMÁN

Dayle Searle
(Põhineb tõestisündinud lool)

Oli Helamáni esimene koolipäev. Ta kandis oma lemmiksärki ja tal oli uus pliats. Tema uus õpetaja lubas tal istuda tema sõprade Sylvesteri, Jorge ja Migueliga ühe laua taga. See oli hea päev.

„Pange oma asjad ära,” ütles proua Martínez. „On aeg süüa lõunat.”

Helamáni pere palvetas alati enne söömist. Ta tõstis käe. „Proua Martínez, kas me palvetame enne söömist?”

Proua Martínez naeratas Helamánile. „Sa võid oma

toidu eest palvetada, kui soovid.”

Helamán ja tema sõbrad avasid oma lõunasöögi.

„Mis on palve?” küsis Sylvester.

„See on Taevase Isaga rääkimine,” ütles Helamán.

„See on, kuidas me Teda oma toidu eest täname.”

„Kas sa saad öelda palve meie kõigi eest?” küsis Miguel.

Helamán pani käed kokku. Tema kolm sõpra panid samuti oma käed kokku. Helamán pani silmad kinni ja langetas pea. Tema sõbrad tegid sama.

Seejärel ütles Helamán palve, just nagu tema pere seda tegi. Ta tänas Taevast Isa hea päeva ja nende lõunasööki eest. Ta palus toidule õnnistust. Ta lõpetas Jeesuse Kristuse nimel ja ütles „aamen”.

Sylvester, Jorge ja Miguel vaatasid üles.

„Te võite ka aamen öelda,” ütles Helamán.

Tema sõbrad naeratasid ja ütlesid „aamen”.

Järgmisel päeval lõunasöögi ajal ütles Sylvester: „Tee palve, Helamán.”

„Jah, tee palve, Helamán,” ütles Miguel. Jorge noogutas.

Seega Helamán palvetas jällegi. Seekord ta ütles, et on eriti tänulik, et ta ema oli valmistanud talle tema lemmiku singi- ja juustuvõileiva. Ta palus Taevasel Isal aidata neil sel päeval tundides õppida.

Iga päev lõunasöögi ajal ütlesid ta sõbrad: „Tee palve, Helamán.” Ja iga päev tegi Helamán palve. Ta palvetas oma sõpradega terve nädala iga päev.

Järgmisel esmaspäeval lõunasöögi aja ütles Miguel: „Täna mina palvetan.”

Helamán oli üllatunud. Ta pani käed kokku, sulges silmas, langetas pea ja kuulas, kui Miguel palvetas.

Miguel alustas, öeldes: „Kallis Taevane Isa!” Ta

tänas Teda toidu eest ja palus Tal seda õnnistada. Ta lõpetas Jeesuse Kristuse nimel ja ütles „aamen”.

„Aamen!” ütlesid Helamán ja Jorge.

„Aamen,” ütles Sylvester. „Ma ei teadnud, et sa oskad palvetada.”

„Ma õppisin, kuulates Helamáni,” ütles Miguel.

„Ma küsisin oma vanematelt, et kas saan kodus enne söömaegu palvetada. Nad ütlesid jah, seega ma palvetan just nagu Helamán teeb.”

„Vau,” ütles Sylvester. „Ma arvan, et ma küsin ka oma vanematelt, kas saan kodus enne, kui koos sööme, palvetada.”

„Mina ka!” ütles Jorge.

Helamán naeratas. Tal oli hea meel, et ta oli aidanud oma sõpradel õppida Taevase Isaga rääkima. Ta teadis, et Taevane Isa armastas teda ja et Taevane Isa armastas tema sõpru ka. ●

Lugu leidis aset Mehhikos.

